

תתחזקו לנחמני, כמו שנאמר
(ישעיה כב) על כן אמרתי שְׁעוּ מני
אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני
על שד בת עמי.

בעט בעיטות ברקיע של ערכות,
ועשה בו בקיעים וחלונות
פתוחים. פתח ואמר: בני, בני
אהובי מעי, גדלתי אתכם
ולקחתי אתכם כמו אב שנוטל
את בנו, למדתי אתכם את יראתי,
השלטתי אתכם על כל אמות
העולם. חטאתם לפני בכמה
חטאים, עברתי עליכם, משום
שפנים נכבדים אהובים הייתם
לפני.

בני בני, אקרא לארבעת צדדי
העולם, ואשביע אותם עליכם.
מזרח מזרח, בשבועה עליך, אם
בני יתפזרו בינה, שתסתפל בתאר
ובדיוקן שלהם איך השתנו
והשחרו בענויים שעושים להם
בתוכה, ותכפה ותספד עליהם
ותשמר אותם.

בני בני, כשהייתם בביתי, בחיק
אמכם, בעדוניהם ובענוניהם, לא
השגחתם עלי. בני בני, מה
אעשה לכם, גזרה גזרתי
בשבועה, אלא אני ואתם נגלה.
משה, הרועה הנאמן, איך לא
תשגיח על בני, הצאן הקדוש
שמסרתי בידך? מזרח מזרח,
התעורר אל משה, ותכפו ותספדו
על בני. אבל ומספד השמיעו
פאחד, עד שאני אשמע ואדאב
עמכם.

בני בני, אהובי נפשי, איך תלכו
בשלשלאות חזקות, ידיכם
מהדקים לאחור. בנים שגדלו
בעדוניהם, בנים שהיו יקרים מפז
וספירים. בני בני, חסידים
קדושים, איך תפלו בידי נכרים,
שאין מרחמים כלל. הבשר
הקדוש של גופכם נזרק ונתחלל
המלכות שלו. והיגו מה שכתוב

לי, ולא תתקפון לנחמא לי. כמה דאת אמר,
(ישעיה כב ד) על כן אמרתי שְׁעוּ מני אמרר בבכי
אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי.

בעט בעיטין ברקיעא דערבות, ועבד ביה
בקועין וחלונין פתיחין. פתח ואמר,
בני, בני רחימו דמעיי, רביתי לכוון, ונטלית
לכוון, פאפא דנטיל לבריה, אוליפנא לכו
דחלתי, אשלתית לכו על כל אומין דעלמא.
חבתון קמאי בכמה חובין, עברנא עליכו,
בגין דבנין יקירין רחימין הויתון קמאי.

בני בני, אקרא לארבע סטרין דעלמא,
ואומינא להו עליכו. מזרח מזרח,
באומאה עלך, אי בני יתבדרון בינה, דתסתפל
בתוארא ודיוקנא דילהון, היך אשתני
ואשתחר בענויין דיעבדון לון בגווד, ותכפה
ותספד עליהון ותנטר לון.

בני בני, כד הויתון בביתאי, בתוקפא דאמכון,
בעידוניהם בעינוגין, לא אשגחתון עלי. בני
בני, מה אעביד לכוון, גזירא גזרנא באומאה,
אלא אנא ואתון נגלי.

משה רעיית מהימנא, איך לא תשגח על בני,
ענא קדישא דמסרית בידך. מזרח מזרח,
אתערי לגבי משה, ותכפון ותספדון על בני,
אבלא ומספדא אשמעו פחדא, עד דאנא
אשמע ואתרוי עמכון.

בני בני, רחימין דנפשאי, היך תהכון
בשלשלאין תקיפין, ידכון מהדקן
לאחורא. בנין דאתרביאו בעידוניהם, בנין דהוו
יקירין מפז וספירין. בני בני, חסידין קדישין,
היך תפלוין בידי נוכראין, דלא רחמין כלל.
בשרא קדישא דגופיכון, איתרמי ואתחלל
בשוקים וברחובות. בני בני, ווי עליכון ועלי.

בשוקים וברחובות. בני בני, וי עליכם ועלי. אז קרע לבוש